

AD DEXTERAM
ORIENTIS, CA
LAMITATES
MEAE, ILLIC O
SVRREXER
VNT REDAC
TVSSVM IN NI
HILVM. IOB. 50

CHRISTIANI
INTESTINO
BELLO DEBI
LITATI. INIMI
CIS ECCLESIAE
RESISTERE
NEQVIBVNT
METHODIVS.

HISTORIA
CONSTANTINO
POLITANO
TVRICA
POST AVVLSVM à
CAROLO MAGNO
OCCIDENTEM, ad hoc
usq; ævum deducta.
Auct. & Collectore,
CHRISTOPHORO BESOLDO, J.C.
ARGENTINÆ,
apud Hæred. LAZARI ZETNERI
ANNO M.DC.XXXIV.

HISTORIA
CONSTANTI-
NOPOLITANA

Post avulsam

à

CAROLO MAGNO

OCCIDENTEM, AD NOSTRA

usq; tempora deducta:

ET EX VARIORVM HISTORICORVM

collatione, ac ipsorum verbis formalibus

representata;

Per

CHRISTOPHORUM BESOLDUM, J.C.

Ejusque pars prior, Seriem & res gestas con-

tinet Græcorum Impera-

torum;

Posterior verò, Regum atque Principum

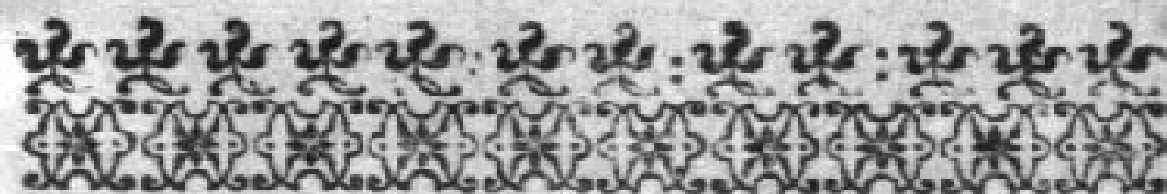
Turcicorum.

ARGENTORATI

Sumptibus Hæredum LAZARI ZETZNERI.

M. DC. XXXIV.

L. S.

Quanta Historiarum utilitas existat, nemo, cui ex meliori luto Titan præcordia finxit, nescire potest. Sed quâtus incluti hujus studii, neglectus hodiè passim fiet, dicere vix licet; & quibus prudentiâ tinctus est animus, tacitis cogitationibus deplorant. Sunt sanè gesta Temporum præteritorum, præsentium *κρίσεις* satis certa, & indicia futurorum minimè spernenda. Nec nisi occasionè magnarum calamitatum facere potest; cùm qui negotiis publicis præsumunt, olim quæ sint facta, & quid post temeraria quondam ausa fuerit subsequutum, ignorant. Historiam porrò sedulam perlustrationem, singulariè tempora nostra requirere videntur; quibus nempe animum firmare in-

SERIES IMPERATORUM

Orientis post avulsam Occiden-
tem : & Eorum
vitæ.

Prior numerus Annum Christi;
posterior paginam
notat.

<i>Nicephorus Logotheta. A. C. 802.</i>	<i>pag. 1.</i>
<i>Stauratius, & Michael Curopalates cognomen- to Rancabes. A. C. 811.</i>	<i>11</i>
<i>Leo Armenius. A. C. 813.</i>	<i>16</i>
<i>Michael Balbus seu Traulus. A. C. 820.</i>	<i>25</i>
<i>Theophilus. A. C. 829.</i>	<i>32</i>
<i>Michael, 3. cognomento temulentus. A. C. 842.</i>	<i>40.</i>
<i>Basilus Macedo. A. C. 867.</i>	<i>57</i>
<i>Leo Philosophus. A. C. 886.</i>	<i>73</i>
<i>Alexander. A. C. 911.</i>	<i>93</i>
<i>Constantinus Porphyrogenneta. A. C. 912.</i>	<i>94</i>
<i>Romanus Porphyrogenneta. A. C. 960.</i>	<i>118</i>
<i>Nicephorus Phocas. A. C. 963.</i>	<i>120</i>
<i>Iohannes Zemisces. A. C. 969.</i>	<i>135</i>
<i>Basilus & Constantinus Porphyrogenniti. A. C. 976.</i>	<i>140</i>
<i>Romanus Argyropulus. 1028.</i>	<i>153</i>
<i>4 5</i>	<i>Michael</i>

IMPERATORES ORIENTIS, POST AVULSUM OCCI- DENTEM.

I. *Nicephorus Logotheta.*
A. C. 802.

LOGOTHETÆ nomen (à ponendis seu discutiendis rationibus deductum) variis apud Græcos Imperatores dignitatibus appositum fuit. Erat enim Logotheta Ecclesiasticus, Castrensis, cursus

publici, rei pecuarie &c. Latine Discussores vocant: fuere namque Discussores veluti cognitores, & disceptatores publicarum rationum, ab aliis tractatarum. *Cusac. ad tit. d. Discussorib. l. b. 10. c.* Inter omnes verò Logothetas, excellabat ὁ μέγας: ejusque munus circa mandata & bullas Imperatoris occupabatur, & is idem, Iusjurandum à novo Imperatore accipiebat. *Nicetas lib. 7.* cum esse dicit, qui Latinis Cancellarius est. *Vi d. Gretserum, in com. ad Codicum. lib. 1. c. 6. n. 4. lib. 2. c. 2. n. 12. § 18. Meursium, in Glosar. Theodor. Doussam, in Not. ad Chron Georgij Logotheta. à pr. Eberlinum, d. orig. Jur. c. 19. fol. 109.* Zonaras autem Nicephorum, μεγάλου λογοθέτου, appellat: quem à Magno Logotheta se-

A

parat

HISTORIAE
CONSTANTINOPOLI-
TANÆ,

Pars Secunda.

REPRÆSENTANS,
SERIEM ET RES GESTAS,
REGUM ATQUE IMPE-
RATORUM TUR-
CICORVM.

COLLECTORE

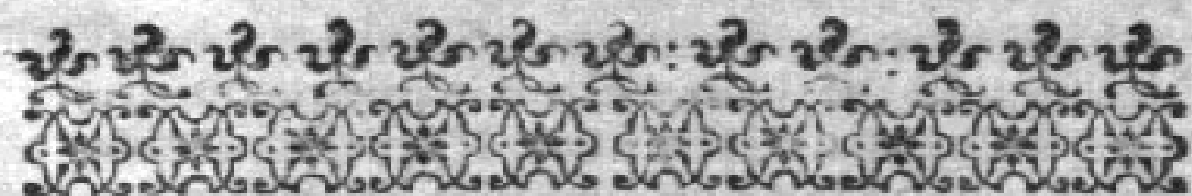
CHRISTOPHORO BESOLDO, JC.

ARGENTORATI

Sumptibus Hæredum LAZARI ZETZNERI.

M. DC. XXXIV.

SERIES, ET
RES GESTÆ, REGUM,
IMPERATORUMQUE TUR-
CICORUM: AB OTTOMANO,
usque ad præsenstem-
pus.

Saraceni Regni, *Mahomed*, sive *Mubammed* (quasi desiderabilis, laudabilis, aut celebris: à מַחְמַד, quod Hebr. desideravit, optavit; Arabibus verdè, laudavit, celebravit denotat) fundamenta jecit. Sede ejusdem successorum potentia, paulatim diminuta, ac ferè in totum absorpta fuit à Turcis: quorum Imperiù, circa Annum Christi 1300, aut 1309, à Tartaris hæctenus oppressum, longè, lateque propagari cæpit.

2. Saracenicam Historiam conscripsit, Georgius Elmacinus, operâ Thomæ Erpenii redditâ Latinè, Rodericus item Ximenes, Archiepiscopus Toleranus, ut & Cælius Augustinus Curio: ac videri quoque potest Leunclavius, *hist. Musul-*